

виконання домашніх завдань кожним студентом окремо. Максимальна кількість балів, яку може отримати кожний студент при умові регулярної роботи, складає 20 балів. Контроль та оцінювання бажано проводити протягом кожного етапу тренінгу за модулями. На останньому занятті (модулі) підраховується загальна сума балів, яку набрав кожний студент.

Застосування у навчанні тренінгу допоможе студентам-магістрам здобути практичні навички з майбутньої спеціальності та творчо вирішувати поставлені завдання у певній галузі. Поєднання самостійної роботи та практичної участі у тренінгах сприятиме підвищенню якості засвоєння навчального матеріалу та вимагатиме від студентів чіткої організації, планування та систематизації діяльності. Сформовані навички і вміння самостійного пошуку, аналізу й оцінки інформації допоможуть студентам усвідомлено та якісно підготувати дипломну роботу. Кваліфікація фахівця на ринку праці оцінюється його вмінням на практиці організувати та управляти обліковим процесом.

О. М. Гребешкова, канд. екон. наук, доц.,
кафедра стратегії підприємств

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ МАГІСТЕРСЬКОГО РІВНЯ В КНЕУ: ПРОБЛЕМИ І НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ

Постійне і системне оновлення підготовки фахівців у КНЕУ імені Вадима Гетьмана свідчить про інноваційність та високу компетентність професорсько-викладацького складу університету. Проте нинішня система підготовки фахівців магістерського рівню не є досконалою та має певні недоліки, зокрема: недостатня гнучкість з боку кафедр і факультетів у підготовці магістрів, обмеженість вибіркової складової в навчальному плані магістратури, різнонапруженість роботи студентів протягом навчального року, низький рівень активності студентів під час опанування навчальних дисциплін тощо. Існування деяких з цих проблем обумовлено об'єктивними причинами (наприклад, неадекватним співвідношенням чисельності студентів, викладачів та аудиторного фонду університету). Проте чимало причин обумовлені саме

недосконалістю загальної концепції підготовки магістрів та організації навчального процесу в магістратурі. Наведемо аргументи на користь зазначеному.

По-перше, привертає увагу другорядна роль, яку відводиться кафедрі в процесі підготовки і розробки новацій у процесі магістерської підготовки в КНЕУ. Саме кафедра (особливо випускаюча по спеціальності) є основним інтелектуальним центром забезпечення роботи магістратури, тому здається доцільним активніше залучати викладачів випускаючих кафедр до впровадження нових принципів і механізмів магістерської підготовки ще на етапі ініціалізації змін, а не їх безпосередньої реалізації в навчальному процесі. Саме кафедра повинна мати можливість визначати принципи відбору абітурієнтів магістерської програми (переходячи від масового до індивідуального набору), структуру навчального плану магістерської програми з урахуванням специфіки останньої.

По-друге, не викликає сумніву необхідність посилення практичної підготовки наших випускників, проте раціональних шляхів вирішення цього завдання досі не знайдено. Виникає питання: чи доцільно за умов, коли університет практично не може забезпечувати студентів базами для проходження переддипломної практики, вимагати від них формального прикріплення до підприємств з метою підготовки звітів з практики та написання дипломних робіт? Як свідчить досвід, значна частка студентів 5 курсу (особливо заочної форми навчання) не працюють на підприємствах, що представлені ними як бази практики, і відстежити цей процес з боку викладача практично неможливо. Здається, що розробка та активне впровадження в навчальний процес програмних продуктів, що дозволяють імітувати діяльність і поведінку сучасного підприємства, може стати адекватним рішенням цієї проблеми.

По-третє, залишається проблематичним питання належного матеріально-технічного забезпечення навчального процесу. Незважаючи на постійні заклики до викладачів щодо впровадження новітніх технологій навчання, в університеті досі не створено відповідної матеріально-технічної бази (лекційні аудиторії не обладнані мультимедійними проекторами, неналагоджене видавництво методичної літератури з мультимедійним супроводженням, кафедри не забезпечені сучасною комп'ютерною та копіювальною технікою тощо). Безумовно, останнім часом впроваджуються активні заходи щодо усунення цієї проблеми, але стан справ залишається незадовільним.

По-четверте, як свідчить досвід, відкриття нових магістерських програм сприймається на рівні міжкафедральних відносин як надзвичайна (і не завжди позитивна) подія. Здається, що такий стан справ не є нормальним. Постійний перегляд складу та наповнення магістерських програм за спеціальністю, їх періодичне оновлення (хоча б 1 раз у 3 роки) з урахуванням вимог і потреб ринку має стати одним з основних принципів удосконалення магістерської підготовки в університеті.

А. М. Гриненко, канд. екон. наук, доц.,
кафедра управління персоналом

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО ВИКЛАДАННЯ НОВОЇ МАГІСТЕРСЬКОЇ ДИСЦИПЛІНИ «УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ»

Модернізація вищої освіти і наближення її до вимог Болонської декларації з об'єктивною необхідністю вимагає інноваційних підходів у формуванні необхідного пакету дисциплін теоретичного та прикладного характеру. Особливу роль у системі цих змін належить дисциплінам магістерської підготовки, творчий підхід до вибору яких має бути зорієнтований на динамічні зміни в суспільних процесах та соціально-економічних явищах. Підготовка магістрів вимагає як знань теорії з елементами творчого та критичного аналізу різних шкіл, авторів та поглядів, так і практичних аспектів, що стосуються економічної та соціальної дійсності. В циклі дисциплін магістерської підготовки по спеціальності «Управління персоналом та економіка праці», в рамках магістерської програми «Менеджмент персоналу» вагоме місце посідала на протязі більш як 10 років «Соціальна політика». Структурну схему цієї дисципліни показано на рис. 1. Як видно з рисунку, специфіка цієї дисципліни полягала в тому, щоб дати знання теорії соціальної політики, а також практики законодавчої її реалізації. Останнє полягало в організації соціального захисту різних категорій громадян суспільства, включаючи різні інститути, механізми та взаємодію самих суб'єктів соціальної політики.